

[Aksel Larsen.]

Danmarks arbejdere og ligestillede i uendelig grad, og regeringen kunne med sindsro møde vælgerne i en valgkamp på dette grundlag. Regeringen har ikke hidtil villet det og har bragt sig i den katastrofale situation, at dens parti er et legeme i strid med sig selv, at regeringen og socialdemokratiet som folketingsparti er i strid med det, der dog er den tunge vægt i socialdemokratiet, fagbevægelsen.

For ikke så lang tid siden udtalte selv hr. Eiler Jensen, der jo ellers har været ivrig nok for sammen med regeringen at forsøge på at få arbejderne til at stemme ja til mæglingsforslaget, at vi lever heldigvis i et demokratisk land, hvor det er tilladt at strejke. Jeg er klar over, at der ikke er absolut enighed mellem de øverste faglige ledere. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der er visse divergenser f. eks. mellem de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussen og hr. Carl P. Jensen på den ene side og hr. Eiler Jensen på den anden side. Jeg anser det for muligt, at de ærede medlemmer hr. Carl P. Jensen og hr. Hans Rasmussen står noget nærmere ved arbejdernes indstilling, simpelthen fordi de er deres egne medlemmer nærmere, end hr. Eiler Jensen er det. Men altså, selv hr. Eiler Jensen udtalte disse ord: vi lever heldigvis i et demokratisk samfund, hvor der er strejkeret. Nu bliver han belært af regeringen og af det socialdemokratiske gruppeflertal om, at der er ikke strejkeret i dette land.

Regeringen burde kunne se, at det svækker den kolossalt, at den hidfører en sådan konflikt. Regeringen burde kunne se, at det er en meget alvorlig sag for dansk arbejderklasse og dansk fagbevægelse, at man på den måde griber ind overfor en af de mest lovlige og velovervejede strejker, der har været i dette land. Ja, jeg hørte godt den højttærede økonomi- og arbejdsminister under første behandling næsten græde over, hvor slemt det var for de stakkels arbejdere, der var ude i strejke og ikke fik deres arbejds løn. Men det er nu engang sådan, at det er dem selv, der har besluttet at gå ud i strejke, og jeg tror, de kan klare sig uden at blive ynket af en socialdemokratisk minister, fordi de er ude i strejke.

Det forholder sig i virkeligheden sådan,

at man har gjort det vanskeligere og vanskeligere for arbejderne at bruge deres faglige organisationer til at slå for deres interesser. Det var allerede i 1936, hvis jeg ikke husker meget fejl, at Dansk Arbejdsmands Forbunds daværende formand Axel Olsen udtalte om den politik, man fra regeringens og folketingets side fulgte overfor fagbevægelsen, at hvis man gik videre ad den vej, knækkede man dansk fagbevægelses ryggrad. Man går ikke desto mindre videre ad den vej. Man har, som jeg har mindet om, gjort loven om mægling i arbejdsstridigheder stadig mere indviklet og udemokratisk med den hensigt at gøre det næsten umuligt at få et mæglingsforslag forkastet og i hvert fald at sikre sig, at selvom en række fag med drønende majoritet eller enstemmigt forkaster et stille mæglingsforslag, kan de af de andre fag tvinges til at bøje sig for det.

Man indførte tilsidst den bestemmelse, at mindst 75 pct. af medlemmerne skal stemme, for at man skal respektere deres urafstemning, men da man indførte denne bestemmelse, forsikrede man, at så skulle den også blive respekteret. Man tilføjede: arbejderne kan ikke forlange, at man skal respektere deres afstemning, hvis de ikke møder frem og stemmer fuldtalligt eller i hvert fald med en passende stemmeprocent — som man satte til 75, idet man ikke så godt kunne gå højere, fordi man gik ud fra, at ved politiske valg var stemmeprocenten heller ikke større.

Det sagde man dengang. Nu kommer arbejderne og har stemt om et mæglingsforslag. 76,2 pct. har stemt. To trediedele af de arbejdere, der stemte ved urafstemningen, stemte nej og kun en trediedel ja, 208 000 nej-stemmer og 115 000 ja-stemmer, og så bliver disse ja-stemmer derefter forhøjet med nogle såkaldte kompetente stemmer. Der er altså et klart og utvetydigt nejflertal. I den situation kommer man altså og siger: vi blæser på, hvad vi tidligere har sagt; ligegyldigt med hvor stor majoritet og stemmedeltagelse I har forkastet mæglingsforslaget, skal I tvinges til at arbejde under det.

Den slags volder ulykker for arbejderbevægelsen. Det er et slag mod fagbevægelsen, og jeg synes, at regeringen og flertallet i dens folketingsgruppe skulle bruge